

[REDACTED]
[REDACTED]
Referitor la **Dosar Penal nr. 157/P/2017**

Către,

**Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție,
Direcția Națională Anticorupție,**

Domnule Procuror General,

Nr. 54/26.07.2023

Subsemnatul [REDACTED], CNP [REDACTED], domiciliat în mun. Brașov, [REDACTED] jud. Brașov, vă înaintez în termen legal, plângerea la ordonanța procurorului nr. 157/P/2017, din data de 03.07.2023, document care conține 21 de pagini. Anexez copia plicului de corespondență, prin care am primit documentele transmise de către unitatea dumneavoastră de parchet.

Cu considerație,

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
Referitor la. **Dosar Penal nr. 157/P/2017**

Către,
Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție,
Direcția Națională Anticorupție,

Domnule Procuror General,

Subsemnatul [REDACTED], CNP [REDACTED],
domiciliat în mun. Brașov, strada [REDACTED], în temeiul art.339 alin.4
c.pr.pen., formulez prezenta

PLÂNGERE

împotriva ordonanței 157/P/2017 din data de 03.07.2023, ce mi-a fost comunicată prin poștă la data de 07.07.2023 (anexez corespondența cu ștampila poștei), prin care s-a dispus clasarea cauzei sub aspectul:

I. săvârșirii infracțiunilor de folosire sau prezentare cu rea-credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei prev. de art. 18 1 alin. 1 din Legea nr.78/2000 și abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 132 din Legea 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 309 Cod penal;

2. săvârșirii infracțiunii de șantaj, prev.de art.13¹ din Legea nr.78/2000 raportat la art.207 c.pen., întrucât s-a constatat incidența cazului prevăzut de art.16 alin.1 lit.b c.pr.pen.

Solicite admiterea plângerii, desființarea soluției atacate și trimiterea motivată a cauzei la procurorul de caz pentru completarea urmăririi penale, prin administrare de probe și începerea urmăririi penale în cauză *in personam*.

Motivele plângerii:

1. **Ordonanța procurorului nr. 157/P/2017, din data de 03.07.2023, prin care s-a dispus clasarea cauzei are în conținutul acesteia grave fracturi de logică juridică, de acordare a unui *sens* faptelor prezentate prin analiza pertinentă și completă a probelor existente la dosarul cauzei, lipsa lor de înțelegere fiind apreciată eronat de către procuror ca fiind o expresie a „dubiului” (de reținut faptul că procurorul semnatar a preluat la un moment dat dosarul penal, fără a consemna cine a efectuat acte de cercetare efectivă în dosar și la ce moment).**

Astfel, din lucrările dosarului penal rezultă, **fără nici un fel de dubiu**, că anterior anului 2011 (momentul emiterii HCL nr. 575/2011 care viza modernizarea sistemului de iluminat public și creșterea siguranței publice din municipiul Brașov, în vederea creșterii nivelului calității vieții pentru membrii comunității locale, o serie de societăți cu capital privat (printre care și SC [REDACTED] SRL) au executat în municipiul Brașov mai multe lucrări de infrastructură critică în domeniul comunicațiilor și al supravegherii video stradale, lucrări care s-au concretizat la nivelul anului 2008 prin realizarea unui sistem tip dispecerat de monitorizare video care a fost pus la dispoziția autorităților publice (Primăria Brașov, Poliția municipiului Brașov).

Cu alte cuvinte, **înainte** de a fi realizat Proiectul nr. C/1/1.1/PC/29/15.02.2012, Cod SMIS 40846, („Modernizarea integrată a sistemelor de iluminat public creșterea siguranței publice din municipiul Brașov”) și **înainte** de a fi accesate fondurile europene prin Contractul de finanțare nr. 3745/21.06.2013¹ pentru implementarea acestui proiect, **o largă gamă de lucrări, instalații și dispozitive de natura celor cuprinse în documentația tehnică erau deja realizate (sau achiziționate)** fie de către Primăria Brașov, fie de către asocieria SC [REDACTED] SRL și SC [REDACTED] SRL, unic aplicant în proiect.

Atât reprezentanții UAT Municipiul Brașov (Primăria) cât și cei ai asocierii SC [REDACTED] SRL și SC [REDACTED] SRL au folosit și prezentat cu rea-credință fie documente, fie declarații false, inexacte sau incomplete, prin omisiunea acestor fapte (**că exista deja realizat, în mod practic un sistem funcțional de supraveghere video în municipiul Brașov**) scopul acestora fiind de a accesa în mod injust, fonduri din bugetul Uniunii Europene.

În termeni colocviali, dar pe înțelesul deplin al oricărui justițiabil, cei implicați în șirul manoperelor dolosive au solicitat fonduri europene creând doar aparența unor plăți legale. În fapt o mare parte a lucrărilor, instalațiilor și dispozitivelor au fost de fapt achiziționate și achitate în trecut, fie de către Primăria Brașov fie de către „câștigătorul” licitației și principalul beneficiar al fondurilor, asocieria SC [REDACTED] SRL și SC [REDACTED] SRL.

Sarcina procurorului aflat în fața acestor elemente care susțineau cu just temei suspiciunea era aceea de a descoperi și evidenția în mod concret care anume lucrări, instalații și dispozitive de natura celor cuprinse în documentația tehnică a proiectului de accesare a fondurilor europene erau deja realizate (sau mai bine zis achiziționate și achitate) de către Primăria Brașov și asocieria SC [REDACTED] SRL și SC [REDACTED] SRL și pentru care s-a solicitat în mod mincinos fonduri noi. Din păcate, anchetatorul nu a putut întrevăde această logică simplă, inefabilă a mecanismului

¹ Contractul a fost încheiat între Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în calitate de Autoritate de Management pentru Programul Operațional Regional 2007-2013, denumit în cele ce urmează AM POR, prin Agenția pentru Dezvoltare Regională Centru, în calitate de Organism Intermediar pentru Programul Operațional Regional 2007-2013 și Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul Brașov, în calitate de Beneficiar.

fraudulos, având un nejustificat „orb al găinii” în ceea ce privește administrarea unor categorii de probe la care el însuși face referire în ordonanță.

Iată de pildă, **Raportul de constatare tehnico- științifică** întocmit în cauză (denumit în continuare RCTS) relevă, **fără putință de tăgadă**, că anterior demersurilor de a accesa fonduri europene, Primăria municipiului Brașov a avut relații comerciale consistente pe acest domeniu atât cu SC [REDACTED] SRL cât și cu SC [REDACTED] SRL sau subsidiara ei, SC [REDACTED] SRL.

Raportul subliniază că între Primăria municipiului Brașov și SC [REDACTED] SRL „în perioada 2007- 2014” (s.n.), au fost încheiate un număr de 8 contracte de furnizare servicii, în valoare totală de 692.982,41 lei fără TVA (828.334,68 lei cu TVA) și un acord gratuit privind furnizarea de către SC [REDACTED] SRL cu acordul Primăriei Municipiului Brașov, în favoarea SRTV - TVR INFO, a dreptului de utilizare, prin radiodifuzare a întregului flux de imagini live captat de camerele din dotarea SC [REDACTED] SRL, amplasate în locuri publice”.

O primă observație ar fi aceea că cei care au întocmit Raportul de constatare tehnico-științifică nu fac distincția (absolut necesară!) între ce s-a întâmplat în perioada anilor 2007- 2011/(2012) și ulterior acestei perioade, adică după ce au fost accesate fondurile, ceea ce denotă că întrebările adresate raportorilor de către procuror nu au fost în logica probării infracțiunii pentru care s-a început urmărirea penală.

Cu toate acestea, din lectura Raportului putem conchide că cel puțin pe relația cu SC [REDACTED] SRL, până în anul 2011, Primăria Brașov a achiziționat și instalat numeroase sisteme electronice de supraveghere video fie de intrare-ieșire, control acces la sediul central sau la sediul secundar al instituției, fie în perimetre sau instituții subordonate (ca extensii ale acestora), precum: Cimitirul Municipal, Dispeceratul Primăriei Municipiului Brașov, Direcția Finanțelor Publice.

Elocvente, pentru nivelul dotării de care dispunea la un moment dat Primăria Brașov în acest domeniu al supravegherii video înainte de accesarea fondurilor europene, sunt următoarele argumente reieșite din documente aflate la dosarul cauzei:

- La nivelul anului 2008, Primăria Brașov deținea deja un sistem integrat de supraveghere video astfel încât la 01.10. 2008 Primarul [REDACTED]

a putut încheiat cu Poliția Municipiului Brașov, prin reprezentant legal [REDACTED] un **Protocol**² prin care permitea poliției naționale „acesarea și exploatarea în interesul muncii a sistemului video ce funcționează pe raza municipiului Brașov” – document aflat la dosar la care nu face referire ordonanța de clasare a procurorului.

- La nivelul anului 2009 exista un sistem integrat de camere video, amplasate în perimetrul zonei centrale și al principalelor intersecții ale municipiului Brașov (astfel încât s-a putut încheia Acordul nr. 101143/2009, având ca obiect furnizarea de către SC [REDACTED] SRL cu acordul Primăriei Municipiului Brașov, gratuit în favoarea SRTV - TVR INFO, a dreptului de utilizare, prin radiodifuzare, a întregului flux de imagini live captat de camerele din dotarea SC [REDACTED] SRL, amplasate în locuri publice, cu durata de la data de 01.05.2009 - 31.12.2009) – din RCTS.
- La nivelul anului 2011, la o dată anterioară promulgării HCL, în sistemul integrat aparținând Primăriei Brașov erau configurate: 20 de camere pentru supraveghere aparținând Direcției Fiscale Brașov, 3 camere pentru supraveghere video aparținând Serviciului Public de Administrare Piețe; 2 camere pentru supraveghere video aparținând Primăriei Municipiului Brașov instalate în municipiu, (vezi Contractul de servicii nr. 408/06.07.2011 al SC [REDACTED] SRL- din RCTS)

Date fiind aceste evidențe, a căror temeinicie greu poate fi contestată, nu era firesc ca reprezentantul Ministerului Public să-și pună raționala întrebare: **„Și ce a adus nou Proiectul nr. C/1/1.1/PC/29/15.02.2012 finanțat cu aproape 11 milioane de lei?”** Mai ales că proiectul avea o serie de obiective foarte bine cunoscute (a se citi „deja realizate”) de către reprezentanții Primăriei. Reținem din Ordonanța Procurorului aceste două obiective:

² Protocolul a fost înregistrat la Primăria Mun. Brașov sub nr.74897/01.10.2008 și înregistrat la Poliția Mun. Brașov sub nr.335560/01.10.2008;

„- Implementarea unui sistem integrat de supraveghere video în zonele de risc de pe domeniul public, care cuprinde un număr de 42 camere video de supraveghere, instalate pe stâlpii de iluminat stradal din proprietatea municipiului Braşov, împreună cu un subsistem de panică pentru apeluri de urgenţă şi suport video în timp real, constituit din 42 echipamente de monitorizare, alarmare şi comunicare de tip butoane de panică:

- Îmbunătăţirea capacităţii de reacţie şi intervenţie a organelor publice cu atribuţii în domeniul siguranţei şi ordinii publice prin crearea unui dispecerat centralizat de monitorizare, dotat cu infrastructura de echipamente şi aplicaţii software, care permite gestionarea integrată a informaţiilor provenite din sistemul de telegestiune a iluminatului public şi sistemul de securitate.”

Lecturând textul ordonanţei se poate uşor distinge concluzia lipsei de coerenţă şi claritate în actul cercetării unui asemenea gen de infracţiuni: în loc să se întrebe **ce anume s-a achiziţionat din banii europeni în beneficiul UAT Braşov şi dacă nu cumva bunurile şi serviciile (sau o parte a lor) erau deja plătite/achiziţionate** aşa cum sugerau indiciile puse la dispoziţie alături de mărturia subsemnatului, anchetatorii DNA s-au limitat în cercetările lor doar la a verifica „legalitatea”, evident formală a procedurii de achiziţie, acceptând astfel de facto scamatoria infracţională („să vezi numai ce îţi arăt eu”): formalismul proiectului şi al procedurii de achiziţie.

Firesc, orice cetăţean al municipiului Braşov, fără a fi procuror, se poate întreba în elementarul bun simţ: *„Unde sunt cele 42 de echipamente de monitorizare, alarmare şi comunicare tip butoane de panică? Au fost ele realizate în cadrul proiectului şi astfel ne putem bucura de ele?”*

Fără a urmări ce anume s-a achiziţionat, unde sunt inventariate şi înregistrate bunurile şi serviciile, care este trasabilitatea lor (de unde provin, cum au fost transferate), fără a avea o imagine clară a *business*-ului angajat de autoritatea publică (din analiza circuitului facturilor, contractelor şi actelor de dispoziţie), procurorul se limitează a ne indica în textul ordonanţei sale la cum s-au împărţit banii publici între actanţi. În logica juridică este de neacceptat să nu vezi întreg spaţiul problemei, deci întreaga succesiune a evenimentelor şi faptelor şi să îţi pui, în poziţia de anchetator, întrebări elementare, legate de oraşul în care îţi desfăşori activitatea.

Faptul că lucrările, sistemele, bunurile și serviciile achiziționate de către Primăria Brașov și asocieria SC [REDACTED] SRL și SC [REDACTED] SRL anterior finanțării (anul 2012) au fost sau nu autorizate și de la caz la caz expertizate are relevanță, dar una secundară, în spațiul problemei.

Ceea ce trebuia reținut de către reprezentantul Ministerului Public era un simplu lucru: **ele existau**, în cea mai mare parte și **niciun proiect (indiferent de complexitatea tehnică) nu mai putea justifica întemeiat achiziționarea altora**, de aceeași natură. Există suficiente indicii (atât declarații de martor, cât și acte ale agenților economici implicați) care evidențiază ideea că o mare parte a componentelor urmărite de proiectul cu finanțare europeană au fost de fapt încorporate din ceea ce deja „există” la un nivel anterior achiziției.

Astfel, În Capitolul al 3-lea „Obligațiile părților” din Protocolul încheiat între Primăria Municipiului Brașov și Poliția Municipiului Brașov la 1 octombrie 2008, se stipula că „Primăria Mun. Brașov se obligă să asigure întreținerea instalațiilor prin [REDACTED] (SC [REDACTED] SRL)” și în continuare, „Poliția Mun. Brașov se obligă să permită accesul la instalațiile montate în incinta Poliției Municipiului a reprezentanților societății care asigură servisarea sistemului”.

Dintr-un alt document (Procesul verbal de recepție din 17.12.2007 pentru instalarea, configurarea, punere în funcțiune a 2 camere web (semnari din partea beneficiarului, Primăria Brașov: [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]), rezultă de asemenea, **în afara dubiului**, că societatea SC [REDACTED] SRL condusă de către subsemnatul, începând cu anul 2004, a dezvoltat în Municipiul Brașov o rețea de supraveghere video care a fost utilizată de către instituțiile statului, mai ales de către Primăria Brașov și reprezentanții acesteia.

În baza acestei rețele, primarul municipiului a angajat cooperări cu instituții angajate în îndeplinirea actului de justiție (Poliția Națională), și-a asigurat o bună vizibilitate și imagine în rândul locuitorilor municipiului, ca bun gospodar interesat de siguranța cetățeanului, sistemul de supraveghere funcțional fiind trecut în lista realizărilor cu impact în plan politic și social. Camerele video nu au fost montate

numai în interes turistic și de promovare a mun. Brașov, așa cum eronat susține martora [REDACTED]. Implicațiile existenței unui asemenea sistem de monitorizare au fost extinse și la alte persoane angajate ale Primăriei Brașov, funcționari publici, fiecare dintre acestea constituindu-și un potențial beneficiu (în plan profesional politic, administrativ sau personal, financiar). În acest sens, a fost depusă la dosarul cauzei o corespondență electronică (mailuri), înscrisuri care nu au reținut atenția procurorului în argumentele prezentate în textul Ordonanței, în special cele ale funcționarei Primăriei mun. Brașov, [REDACTED] către [REDACTED] SRL, cunoscută și sub marca [REDACTED], din care rezultă că avea cunoștință despre activitatea de mentenanță întreprinsă de [REDACTED] (SC [REDACTED] SRL), corespondență în care solicita copii ale fișierelor de intervenție și făcea diferite sesizări cu privire la nefuncționalitatea unora dintre camerele montate. Cu titlu de exemplu:

- Mail, 29 noiembrie 2010: [REDACTED] către [REDACTED] - prin care solicită, în vederea promovării Mun.Brașov, să adauge pe site-urile deținute [http://www.\[REDACTED\].eu](http://www.[REDACTED].eu), un link către [http://www.\[REDACTED\].ro](http://www.[REDACTED].ro);

- Mail, 25 ianuarie 2012, [REDACTED] către [REDACTED] prin care solicită ca SC [REDACTED] SRL să pună la dispoziție parole de utilizatori pentru programul de vizualizare camere video Milestone X Protect Smart, camerele din Mun. Brașov pentru persoanele: [REDACTED], [REDACTED]. Exemplele pot continua.

Fără a corobora și analiza în profunzime probele aflate în dosar, procurorul reține și afirmă în cuprinsul Ordonanței o serie de argumente care sunt de natură a susține doar aspectul de legalitate al acelor acte simulate de către funcționarii publici în derularea proiectului finanțat cu fonduri europene.

Astfel, procurorul amintește de cuprinsul contractului nr.32 încheiat la data de 13.02.2014 între Primăria Brașov și asocieria SC [REDACTED] SRL și SC [REDACTED] SRL, atunci când susține că sistemul integrat de telegestiune și securitate includea „furnizarea, montarea și lucrările de instalare” în cadrul proiectului. Dar nu trece de acest aspect formal pentru a constata ce înseamnă în concret aceste obiective, dacă există situații de lucrări, pontaje, materiale achiziționate și altele asemenea la furnizorul sistemului, ignorând, așa cum susțineam mai sus, o serie de documente puse la dispoziție de partea vătămată. Documente care indică, în mod coroborat că cea mai

mare parte a lucrărilor fuseseră executate cu prilejul derulării altor contracte, o parte a rețelei fusese preluată de către SC [REDACTED] SRL de la SC [REDACTED] SRL, fără ca aceasta să fie de fapt autorizată la momentul execuției, iar multe dintre echipamente și componente (servere, camere de supraveghere) se aflau deja în gestiunea Primăriei, fiind rodul altor contractări.

De asemenea, procurorul reține cu aceeași ignoranță că lucrările s-ar fi desfășurat „în perioada 21.03.2014-06.07.2015 în baza autorizației de construire nr.139/21.03.2014 eliberată de UAT Mun. Brașov, cu valabilitate până la data de 24.03.2016, recepția la terminarea lucrărilor fiind făcută la data de 09.07.2015” (textul fiind preluat formal din comunicările beneficiarului) în condițiile în care aceeași parte vătămată prezintă în detaliu, modul cum a transferat bunurile supuse analizei, ce contracte a încheiat anterior derulării proiectului european.

Cu privire la dotarea dispeceratului central, a ședințelor de instruire, a manualelor scrise, procurorul își însușește declarațiile a două funcționare din Primăria Brașov, audiate ca martore: [REDACTED] și [REDACTED]. Acestea susțin că activitățile menționate au fost realizate de [REDACTED] din partea SC [REDACTED] SRL, în cadrul derulării proiectului.

Prin probele foto depuse la dosar partea vătămată anulează acest set mărturii demonstrând, cu forța imaginilor că la nivelul anului 2009 SC [REDACTED] SRL a elaborat un „Manual al operatorului din dispeceratul tehnic integrat al Primăriei Brașov”, care cuprinde pe lângă prezentarea sistemului de monitorizare video, procedurile informatice și planșe foto realizate în perioada martie-mai 2009, fotografiile în care apar, la ședința de instruire a personalului Poliției Locale făcută la cererea Primăriei Mun. Brașov, pe lângă [REDACTED] creatorul sistemului și al manualului, și persoane reprezentanți ai beneficiarului ([REDACTED], agenți ai Poliției Locale și alții).

Date fiind aceste evidențe, procurorul trebuia să sesizeze contradicția din afirmațiile celor implicați și să solicite confruntări, detalii cu materialele prezentate, aspecte care să le releve conținutul, paternitatea intelectuală, ș.a.m.d. Ar fi ajuns astfel ușor la concluzia că cele mai multe activități presupuse de către proiectul cu finanțare

europăană au fost în realitate doar acte simulate, formale, pentru a da impresia de legalitate asupra a ceea ce s-a întâmplat în realitate.

Pe de altă parte, din Raportul RCTS aflat la dosarul cauzei, rezultă fără dubii că între SC [REDACTED] SRL, în calitate de achizitor, reprezentată de [REDACTED] și SC [REDACTED] SRL în calitate de executant, reprezentată de [REDACTED] s-a încheiat în data de 20.03.2008, un contract având ca obiect finalizarea lucrării canalizație tuburi și camere de tragere, ceea ce confirmă afirmațiile părții vătămate, în privința faptului că Primăria Brașov încredințase acest tip de lucrări unui singur prestator, iar societățile ce aveau activități în domeniul respectiv (numiți în argou „rețeliști”) erau în fapt obligate să apeleze la serviciile SC [REDACTED] SRL.

Tot din RCTS rezultă că, „în perioada 2007 - 2014, între UAT Municipiul Brașov și SC [REDACTED] SRL au fost încheiate un număr de 5 contracte de furnizare servicii, în valoare totală de 617.252,94 lei fără TVA (765.393,65 lei cu TVA) și o asociațiune în participațiune constituită în temeiul legal HCL nr. 125/2007 și HCL nr. 517/2007 cu valoarea estimată de 2.263.475,00 euro, după cum urmează:

- Asociațiunea în participațiune constituită în temeiul legal HCL nr. 125/2007 și HCL nr. 517/2007 având ca obiect "realizare rețea de comunicații fără fir pentru date și voce de la nivel municipal, folosind tehnologie WiFi; interconectarea Primăriei Brașov, a instituțiilor descentralizate și cele de interes comunitar; asigurarea de acces gratuit publicului la serviciile e-government oferite de Primăria Brașov; obținerea de fonduri din fondurile structurale pentru dezvoltarea infrastructurii de telecomunicații, la valoarea estimată de 2.263,475,00 EURO, cu durata de 10 ani, începând de la data finalizării contractului;

- Contractul de furnizare nr. 1846/13.12.2010, având ca obiect "achiziții imagini video pentru siguranța circulației în Municipiul Brașov (intersecții semaforizate și giraii)", la prețul de 50.400 lei fără TVA (62.496,00 lei cu TVA), echivalentul a 11.723,66 EURO, cu durata până la data de 24.12.2010;

- Contractul de furnizare nr. 334/27.11.2012, având ca obiect furnizarea sistemelor de supraveghere video în municipiul Brașov- achiziții imagini video

pentru siguranța circulației" ce cuprindea rețea dedicată transmisiei video în municipiul Brașov (fibră optică wireless), echipamente pasive (tubulatură, fibră optică, antene) și echipamente active (media convertor, switch, router), precum și 25 de camere de supraveghere în municipiul Brașov (intersecții semaforizate și giratorii), la prețul de 67.000,00 lei fără TVA (83.080,00 lei cu TVA), echivalentul a 14.787,03 EURO, cu durata până la data de 24.12.2012:

- Contractul de furnizare nr. 175/30.07.2013, având ca obiect achiziția de "lucrări de instalare sistem integrat de monitorizare și raportare acces în 6 unități de învățământ", la prețul de 237.769,94 lei fără TVA (294.834,73 lei cu TVA), echivalentul a 53.751,54 EURO cu durata de 60 zile;

- Contractul de servicii nr. 176/30.07.2013, având ca obiect servicii de furnizare imagini video- Sisteme supraveghere video în Municipiul Brașov, la prețul de 128.383,00 lei fără TVA (159.194,92 lei cu TVA), echivalentul a 29.247,75 EURO cu durata de la data intrării în vigoare a contractului până la data de 31.12.2013;

- Contractul de servicii nr. 42/13.03.2014, având ca obiect servicii de furnizare imagini video de pe camerele de supraveghere menționate în anexa la referat nr. 19129/2014 și mentenanța sistem video proprietatea Municipiului Brașov, la prețul de 133.700 lei fără TVA (165.788,00 lei cu TVA), cu durata de la data intrării în vigoare a contractului până la data de 31.12.2014".

Principalul merit al Raportului de Constatare Tehnico-Științifică este acela că indică relația contractuală puternică existentă între Primăria Brașov și firma care a devenit principalul contractor în proiectul cu finanțare europeană (chiar dacă nu distinge decât în parte obiectivele realizate distinct în perioada 2007-2012) și faptul că au fost realizate anterior anului 2012 lucrări de natura celor cuprinse în Proiectul care a primit ulterior tranșele de finanțare, susținând în cuprinsul său suspiciunile de fraudă, contrar afirmațiilor procurorului. Limita expertizei este evidentă și se datorează în exclusivitate celor care au formulat întrebările la care trebuie să răspundă un astfel de document: dacă sunt identificate lucrări, obiective, instalații și sisteme care au fost finanțate prin fonduri structurale dar care erau deja realizate printr-o altă

serie de contractări, suspiciunile în acest sens fiind necesar a fi clarificate, cu celeritate.

Fracturând sensul faptelor prezentate, neluând în considerare argumentele pro și contra susținute de părți, precum și contradicțiile prezente în unele declarații de martor, ordonanța procurorului nu face altceva decât să ofere sub palidul argument al dubiului, un alibi injust, un credit în alb logicii și manoperelor acelor care, urmărind fraudarea fondurilor publice, au conceput și pus în aplicare un mecanism „cu aparență legală” prin care și-au legitimat procedura de achiziție și absorbție ilicită de fonduri.

Iată de ce considerăm **lipsită de orice just temei și logică** argumentarea procurorului făcută în finalul Ordonanței: „Aspectele prezentate în actul de sesizare nu sunt confirmate de probe administrate până la acest moment în cauză ori de alte probatorii concludente care să excludă orice echivoc, astfel că existența dubiului profită persoanelor cercetate fapt ce impune clasarea cauzei...”

2. Din textul ordonanței rezultă atitudinea non-combat a procurorului față de cauza aflată în lucru, superficialitate, neimplicarea procurorului în soluționarea aspectelor reieșite din indiciile furnizate, tergiversarea cercetărilor, lipsa sau excluderea nejustificată a administrării unor categorii de probe .

Apare repetat, în textul ordonanței mențiunea: „S-a constatat că la dosarul cauzei **nu au fost depuse** (s.n): comenzi, facturi, procese verbale de recepție, documente de plată, astfel nu se poate stabili respectarea de către părțile semnatare a obligațiilor asumate prin contract”.

Procedura penală explică foarte clar ce se întâmplă cu aceste tipuri de probe, în cuprinsul art. 169 CPP³. Aceste înscrisuri de care amintește procurorul în ordonanță **nu sunt depuse ci se ridică** de către organul de cercetare penală sau instanța de judecată, după caz. Dincolo de interesul nul pentru rezolvarea cauzei exprimat de către procuror în expresia lipsită de expertiză „**nu au fost depuse**”, să admiți că probatoriul este incomplet (deci că nu s-a lucrat în dosar) pentru ca în final să invoci cu seninătate

³ Organul de urmărire penală sau instanța de judecată are obligația să ridice obiectele și înscrisurile ce pot servi ca mijloc de probă în procesul penal (SECȚIUNEA a 3-a CPP, Ridicarea de obiecte și înscrisuri, art. 169)

„in dubio pro reo”, fără a cunoaște deci condițiile aplicării principiului. Ei bine, aceasta este proba supremă despre cum se pot trage concluzii pe cât de pripite pe atât de „infante” din punctul de vedere al celor specializați în materia dreptului. Ar fi potrivit să aflăm cu toții pe această cale că dubiul se naște în principal din contradicția probelor administrate și nu invocând lipsa acestora pe fond și de regulă, este un prerogativ invocat la nivelul instanțelor de judecată. Mai ales când nu se prezintă ce anume a împiedicat obținerea unei probe sau alta.

Într-o altă ordine de idei, trebuie să remarc, în calitate de parte vătămată, că până a se ajunge la soluția de clasare, unei serii necunoscute mie de procurori DNA i-a trebuit nu mai puțin de șase ani, pentru a lua un număr limitat de declarații (în Ordonanță se face referire la un număr de 8 (opt) declarații de martor, număr care include și declarația subsemnatului, în calitate de victimă prezumată a infracțiunii de șantaj).

În contextul prezentării faptelor, un număr mult mai mare de persoane apar ca având legătură cu cele prezentate. Există o serie de legături interesate între acestea, citate (amintite) în ordonanța de clasare, dar numai atât, fără a fi investigate în vreun fel de către procurori. De pildă, la nivelul indiciilor de legătură interesată material în problemă este relevată conexiunea tată – fiu între ██████████ (funcționar cu rol de conducere în aparatul Primăriei în perioada administrației primarului ██████████) și ██████████ (în calitate de reprezentant al firmei declarată principal contractor al proiectului prin care s-au obținut fondurile publice). Așa cum rezultă fără echivoc, legătura nu a fost investigată în nici un fel, deși existau la dispoziția procurorilor modalități legale și oportune de a face acest lucru (interceptări telefonice sau în mediul ambiental, alte audieri de martori, ridicarea de înscrisuri, ș.a.). Niciuna dintre aceste persoane nu a fost audiată, investigată, asupra niciuneia nu s-au luat măsuri procedurale. Or, procurorul de caz ar fi trebuit să-și manifeste rolul activ în vederea aflării adevărului, și să nu se mărginească doar la a afirma că: *„având în vedere modalitatea în care se presupune că a fost săvârșită această faptă, la acest moment aspectele descrise în actul de sesizare nu mai pot fi verificate. Administrarea unui material probator care să dovedească dincolo de orice îndoială săvârșirea faptei*

de șantaj pentru care a fost începută urmărirea penală în cauză este imposibil de realizat la acest moment”.

Această afirmație a procurorului din cuprinsul Ordonanței relevă nu atât dezinteresul acuzatorului în probațiune cât mai ales, lipsa acestuia de profesionalism. Orice ierarhic superior își poate pune problema câte infracțiuni de șantaj a instrumentat acest procuror astfel încât să ajungă la concluzia fermă că în cauză a epuizat toate mijloacele probatorii.

În acest context, procurorul nu explică în ordonanță **de ce a exclus o serie de înregistrări audio făcute de către partea vătămată la inițiativa proprie** în timpul presiunilor ce se exercitau asupra sa. O astfel de înregistrare îl are ca protagonist pe martorul [REDACTAT] consilier local, care a jucat rolul de interpus al Primarului [REDACTAT], în „comenzile” date cu abilitate de edil și transmise părții vătămate. La timpul potrivit am explicat procurorului de caz modalitatea subtilă a primarului [REDACTAT] de a acționa prin interpuși. S-ar fi putut constata, din confruntarea celor două categorii de probe (înregistrarea audio a convorbirii cu partea vătămată și declarația de martor dată în fața procurorului) că pe timpul audierilor martorul și-a schimbat atitudinea, că declară că nu mai reține anumite elemente, etc.

Martorul [REDACTAT] s-a prezentat încă de la începutul colaborării cu Primăria Brașov (anul 2004) ca fiind trimisul personal al domnului [REDACTAT]. Solicitățile edilului erau formulate de consilier într-o manieră informală, în cadrul unor „discuții amicale”, însă le-am dat credit pentru că ulterior, la scurt timp, acestea au fost confirmate prin comportamentul și acțiunile primarului și ale altor funcționari din Primărie. Am exemplificat și susținut, în cadrul mai multor audieri în fața procurorului, rolul important deținut de acest consilier local în cauză. Prin intermediul martorului [REDACTAT], în anul 2004, primarul [REDACTAT] mi-a cerut să instalez o cameră video de supraveghere în intersecția Calea București - (Spitalul Județean de Urgență) plasată pe un stâlp alături de întreaga infrastructură necesară, sistemul permițând accesarea imaginilor „live” și monitorizarea întregului trafic din incinta Dispeceratului 112 al Poliției Brașov, precum și din birourile domnilor [REDACTAT]-primar și [REDACTAT]-viceprimar, unde am instalat monitoare.

Instalarea sistemului a fost realizată conform cerințelor și a fost prezentată în cadrul unei conferințe de presă (eveniment public) ca fiind una dintre realizările colaborării dintre consilierul local [REDACTED] și primarul [REDACTED]. Faptul este de notorietate, a fost mediatizat în presa locală și ar fi putut servi în probatoriu. Întreaga investiție, precum și cheltuielile aferente întreținerii acesteia și furnizării de imagini, au fost suportate de către [REDACTED] SRL, nefiind plătite de către niciunul dintre beneficiarii serviciilor (Primăria Brașov sau Poliția Brașov).

Faptul că Primăria Brașov comandase și folosea această infrastructură este menționat în rapoartele de activitate ale funcționarilor din conducerea primăriei sau a serviciilor implicate și ar fi putut fi cerute/ridicate de către un anchetator interesat în probarea acestei relații existente între intermediar – consilierul local și edil.

Am depus ca probă raportul de activitate al domnului viceprimar [REDACTED] în care sunt menționate aspectele de mai sus, însă acesta nu a fost luat în considerare de către procuror. Infrastructura a fost folosită până în anul 2008 când, la cererea conducerii primăriei, transmisă printr-un alt interpus doamna [REDACTED], funcționar al primăriei, a fost modernizată și extinsă prin adăugarea unor noi camere și echipamente de dispecerizare, de o valoare considerabilă. La lista beneficiarilor a fost adăugată și Poliția locală (probă este Protocolul încheiat între SC [REDACTED] SRL și Primăria Municipiului Brașov în 2008) iar din textul documentului reiese cu claritate că [REDACTED] SRL este îndreptățită să furnizeze imagini și asigură întreținerea infrastructurii. Cu toate acestea, Primăria Brașov nu a achitat aceste servicii, nu există vreun document de plată al acestora. Procurorul ar fi trebuit să explice de ce nu a făcut referire la aceste categorii de probe, în apărarea susținerilor subsemnatului de ce le-a exclus și de ce nu a ridicat altele asemenea.

Consilierul [REDACTED] a mărturisit de mai multe ori, în fața mea și în fața doamnei [REDACTED] director de marketing la SC [REDACTED] și principalul meu colaborator la acel moment, că l-a sprijinit financiar pe domnul primar [REDACTED] în campania electorală și că, în această calitate, fiind coleg de partid și membru în Consiliul Local, are posibilitatea (influența) de a îi transmite acestuia ce putem realiza, și în sens invers, ce dorește edilul să realizăm pentru Primăria Brașov.

În aceeași calitate, [REDACTED] s-a prezentat și în anul 2008, când a formulat în fața mea și în fața doamnei [REDACTED], o nouă solicitare venită „din partea domnului [REDACTED]” pentru a instala pe infrastructura de comunicație, creată de noi, 22 de camere video, spunându-ne textual că „domnul [REDACTED] dorește să le folosească în campania electorală” care urma, fapt care s-a și întâmplat.

Odată cu această cerere, domnul [REDACTED] ne-a spus clar că aceasta era condiția ca primarul să-și dea acordul pentru a ne autoriza rețeaua.

Cu această ocazie m-a atenționat că a fost participant la o discuție în care domnul [REDACTED] a afirmat în prezența a doi interlocutori a căror identitate nu a vrut să o divulge, faptul că dacă nu fac tot ce-mi cere, nu numai că nu va autoriza rețeaua, dar mă va pune să demontez toată instalația, adăugând răsând faptul că „m-a prins cu chestia asta și nu am altă cale”.

După instalarea camerelor și a infrastructurii adiacente, inclusiv a dispeceratelor de la Poliția Municipală și Poliția Locală, domnul [REDACTED] a organizat personal mai multe ședințe cu funcționari ai primăriei și cu domnul [REDACTED], în care subsemnatul și martora [REDACTED] în calitate de reprezentanți ai SC [REDACTED] SRL a trebuit să demonstrăm funcționalitatea sistemului.

În anul 2009, vizitele consilierului [REDACTED] s-au intensificat, aducându-ne la cunoștință, deopotrivă mie și martorei [REDACTED], faptul că trebuie să colaborăm cu [REDACTED] pentru a obține, totuși, autorizarea (dată fiind poziția interesată a domnului [REDACTED]) și faptul că domnul Viceprimar [REDACTED] i-a comunicat personal că [REDACTED] dorește să folosească rețeaua realizată de SC [REDACTED] SRL, cumpărată la un preț cât mai mic, pentru a completa un aport de 2.000.000 de euro în parteneriat cu primăria.

La cererea explicită a lui [REDACTED] și a doamnei [REDACTED], cereri făcute verbal în fața subsemnatului, sub motivarea incompetenței profesionale a altor colaboratori ai domniilor lor, SC [REDACTED] SRL a prestat aceste servicii de mentenanță și utilizare a sistemului de supraveghere video până în luna decembrie 2012, fără a fi niciodată plătite de către Primăria Brașov. Aspectul că [REDACTED] SRL a realizat administrarea serverelor din sistem și a camerelor este demonstrat de

faptul că societatea deținea în regim de exclusivitate și confidențialitate parolele aferente acestor componente esențiale pentru un sistem de securitate.

Mai mult, așa cum reiese din Raportul de Constatate tehnico-științifică, care evidențiază contractele 1846/13.12.2010 și 334/27.11.2012 încheiate între Primăria Brașov și SC [REDACTED] SRL, sume importante de bani au fost plătite de către municipalitate, în mod abuziv, pentru servicii informatice care în realitate au fost prestate de către [REDACTED] SRL.

Consilierul [REDACTED] a avut cunoștință despre starea financiară extrem de dificilă, prin care trecea firma pe care o conduceam, despre creditul bancar pe care l-am angajat cu riscul de a pierde proprietatea imobiliară gajată, și pe acest fond a venit sistematic cu propunerea de a vinde rețeaua realizată către SC [REDACTED] SRL, act condiționat de emiterea documentelor de autorizare de Primărie.

Aceste susțineri ale subsemnatului, care vizează rolul jucat de consilierul local [REDACTED] dar și prezența martorei [REDACTED] la șirul de discuții purtate informal, pot fi în continuare probate. Procurorul de caz avea datoria de a sesiza nepotrivirile existente între declarațiile făcute de subsemnatul, în calitate de parte vătămată și cei doi martori, precum și incompletitudinea declarațiilor celor doi martori, omisiunile și contradicțiile făcute. Având în vedere aceste constatări, tactica de cercetare penală impunea de asemenea procurorului să organizeze confruntări între martori, între martori și partea vătămată, ocazie cu care ar fi avut posibilitatea să angajeze și alte mijloace utile de probă.

Inacțiunea procurorului este vădită și condamabilă. Pe acest fond procurorul afirmă în textul ordonanței că „aspectele descrise în actul de sesizare *nu mai pot fi verificate*”, dar nu face dovada că ar fi angajat în procesul de cercetare penală mijloacele de care ar fi putut dispune. În dosarul de cercetare penală au lucrat succesiv mai mulți procurori, cercetările au tergiversat și au fost incoerente în momentul transferului de la un procuror la celălalt, dosarul a stat în nelucrare mari perioade de timp, fără a fi pus în aplicare un plan de îndrumare și control al obiectivelor cercetării. Doresc să constatați că procurorul care elaborează textul Ordonanței a efectuat un minim de acte de cercetare în dosar, că actul de sesizare aparține unui alt procuror. Diferențele de optică privind actul cercetării penale sunt evidente. Ordonanța, în

întregul ei demonstrează un caracter precar, novice sau de-a dreptul infantil al unei analize de probe pe care ar fi trebuit s-o facă un procuror considerat specialist în infracțiuni anti-corupție. Altfel cum pot fi acceptate formulări de tipul: „*martorul [REDACTAT] a precizat că despre presupusa constrângere a numitului [REDACTAT] [REDACTAT] a aflat doar de la acesta din urmă*”? În aceste condiții, ignorând starea psihică a părții vătămate de șantaj și neluând în considerare **probele care întăresc contextul producerii faptei**, procurorul-redactor al textului Ordonanței nu avea cum să înțeleagă mecanismul infracțiunii de șantaj exercitat, limitările sale fiind evidente.

Am subliniat, în depoziția subsemnatului că modalitatea de constrângere și determinare la a exercita acte de dispoziție în paguba societății proprii, SC [REDACTAT] SRL s-a realizat prin promisiunea de obținere autorizației de construcție a lucrărilor care erau deja executate. Organul de cercetare penală s-a mărginit a audia persoana indicată de subsemnatul ca având posibilă legătură cu procesul autorizării, [REDACTAT] și deși a constatat că aceasta nu este de fapt implicată în mecanismul de autorizare a ținut să-i consemneze susținerile în textul Ordonanței. În mod firesc, susținerile care nu au legătură cu cauza sunt eliminate iar cercetările sunt extinse la alte categorii de persoane și prin angajarea altor mijloace de probă până la clarificarea aspectelor cuprinse în actul de sesizare. În acest punct, pentru a da relevanță probatoriului și a elimina aspectele eliptice, procurorul de caz trebuia să coroboreze declarațiilor celor trei martori ([REDACTAT], [REDACTAT], [REDACTAT] [REDACTAT]) cu cele făcute de martora [REDACTAT] în cadrul unui alt dosar aflat la dispoziția DNA (dosar penal nr. 122497/04.06.2013, nr. unic 7068/P/2013), declarație dată la sediul DNA în 02.07.2013. Conform declarației, care denotă implicarea acesteia în procesul de autorizare condiționată, funcționarul public „*își amintește faptul că SC [REDACTAT] SRL a solicitat certificat de urbanism și autorizație de construire în anul 2009. A obținut actele solicitate, cu valabilitate de 1 an. Obiectul autorizației a fost instalarea de tubulatură subterană conform anexelor*”.

O altă carență majoră a Ordonanței de clasare este aceea că nu face referire, pentru nici una dintre infracțiunile cercetate la categoria de **avantaje (potențiale sau**

certe) obținute de cei posibili implicați. Nu sunt amintite, nici măcar în trecut beneficiile pe care funcționarii publici implicați sau celelalte persoane le-au urmărit.

- Beneficiu politic (de putere sau legat de balanța puterii și influenței): [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] actanții subordonați politic prezenți în conducerea UAT.

- Beneficiu profesional, având în vedere calitatea și funcția ocupată în administrația publică ([REDACTED], împreună cu persoanele subordonate care au format serviciu informatic al Primăriei Brașov, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] persoane din conducerea poliției municipale și a celei locale)

- Beneficiu financiar (reprezentanți ai consorțiului SC [REDACTED] [REDACTED] SRL, în mod distinct [REDACTED], fiul directorului Direcției Tehnice din Primăria Brașov, alte societăți comerciale care au obținut fonduri publice în contextul accesării fondurilor structurale, și care, justificat sau nu au obținut „exclusivitate” în parteneriatul public-privat derulat cu Primăria Brașov).

Punem în final retorică întrebare: Cunoaște procurorul acea categorie de „probe clare și pertinente de natură a dovedi dincolo de orice dubiu rezonabil, existența unor acte de constrângere” exercitate de primarul [REDACTED] și alți funcționari din cadrul Primăriei Brașov asupra subsemnatului? Dacă răspunsul este DA, **motivația clasării** unui dosar penal cu asemenea implicații trebuia să detalieze această gamă de mijloace probatorii și rezultatul lor. Altfel Ordonanța rămâne un semn evident de incompetență sau neputință profesională care poate fi în orice moment descoperit și evidențiat de către o eventuală inspecție judiciară.

În concluzie, date fiind aceste categorii de argumente, solicit, odată cu admiterea motivelor prezentate în plângere și desființarea soluției de clasare a dosarului penal, următoarele:

- re-analizarea tuturor probelor existente la dosar și coroborarea acestora, motivând considerentele pentru care anumite categorii de probe au fost excluse sau neluate în considerare;

- continuarea cercetărilor în materie penală, reaudierea unor martori, confruntarea acestora acolo unde este cazul, angajarea unor alte mijloace de probă proporționale cu gravitatea faptelor penale la care s-a făcut referire în actul de sesizare;
- re-analizarea acțiunilor prin care s-a produs șantajarea subsemnatului, a mecanismului de presiune care m-a condus la înstrăinarea unor active ale firmei împotriva voinței mele și în condițiile în care am arătat că aveam la acel moment alte posibilități de redresare financiară, evaluarea mecanismului de spoliere a SC [REDACTED] SRL prin solicitări de lucrări care au fost executate în condiții de neautorizare, sub promisiunea nerealizată a plății ulterioare a investiției și mentenanței acestora și condiționarea execuției de acordarea în viitor a autorizației de construcție; clarificarea modului de acordare a autorizației de construcție pentru SC [REDACTED] SRL și alți concurenți pe piața infrastructurii de comunicații de către Direcția Patrimoniu; stabilirea legăturilor existente între cei responsabili cu emiterea Autorizațiilor de Construcție (ing. [REDACTED] - șef serviciu, ing. [REDACTED]) și persoanele cu funcție de decizie: [REDACTED], șefa serviciului informatic, Primarul [REDACTED], [REDACTED] dir. executiv [REDACTED], secretar [REDACTED], arh. șef [REDACTED] toți în funcție la data emiterii autorizației despre care se face referire în cauză;
- extinderea cercetărilor prin audierea, conform unui plan tactic de cercetare, a tuturor potențialilor martori/autori, indicați ca fiind fie în cunoștință, fie participanți la faptele sesizate.
- clarificarea sub toate aspectele a modului de cheltuire a fondurilor structurale prin urmărirea modului în care s-au efectuat lucrările și achizițiile, unde sunt inventariate și înregistrate bunurile și serviciile realizate și care este trasabilitatea lor, angajând o expertiză tehnică

care să analizeze circuitului facturilor, contractelor și actelor de dispoziție cu privire la derularea proiectului finanțat din fonduri structurale.

- Completarea Raportului de constatare tehnico-științifică cu constatări, analize și concluzii pertinente care să clarifice întreg contextul de cheltuire a banilor publici, defalcat, pe perioadele 2007-2012 și 2012-prezent, momentul aplicației/solicitării pentru contractarea fondurilor europene fiind crucial pentru cauza supusă cercetării. Raportul trebuie să realizeze în final cu acuratețe tehnică, o corespondență precisă (exactă, logică, măsurabilă) între bunurile și serviciile produse prin proiectul finanțat din fonduri structurale și alte bunuri și servicii de aceeași natură rezultate din alte contracte, proiecte derulate de contractorul principal asocierii SC [REDACTED] SRL cu subsidiara sa; Indicarea, de către experții angajați, care categorii de lucrări, servicii și echipamente au fost eligibile proiectului și care exced acestei cerințe.
- Completarea Raportului de constatare tehnico-științifică cu elemente de natură a evidenția un prejudiciu cert, măsurabil produs pe de o parte autorității publice și firmei SC [REDACTED] SRL, pe care o reprezintă.

[REDACTED]

[REDACTED]